

Toldot – Genesis 25:19 – 28:9

Aliyah 1 – Genesis 25:19 – 26:5

Deze *aliyah* wordt geïntroduceerd als het geslachtsregister van Izak. Maar het begint te zeggen dat Abraham Izak verwekte. Dus eigenlijk is dit het geslachtsregister van Abraham. Abrahams en Izaks geslachtsregister vallen hier dus samen. Dit leert ons dat Izak de zoon is, op wie alle zegeningen over gaan. Hij was de enige, door God beloofde zoon. De andere zonen moesten het met een veel kleiner deel doen, want zij waren door de aardse overwegingen van Abraham ter wereld gekomen. In Genesis 26:3-5 wordt verteld dat alle beloften, die God aan Abraham heeft gedaan, op Izak zullen overgaan, als Izak gehoorzaam zal zijn aan God. Zo leren we dat God **zegeningen door de generaties heen** laat werken. Uit de Tien Geboden weten we dat dat ook geldt voor de vloeken.¹ Dit betekent dat we een erfenis uit het verleden meedragen. Onze voorouders leven voort in ons. We mogen hun zegeningen toe-eigenen en hebben we te dealen met de **vloeken**, die zij op zich hebben geladen. Soms zullen we dus ook schuld moeten belijden voor zonden, die onze voorouders gedaan hebben. En we mogen ook pleiten op de goede keuzes, die onze voorouders gemaakt hebben. Het is dus goed om de **familiegeschiedenis** eens na te gaan.²

Nu mogen we weten dat we door het geloof in Yeshua een nieuwe **geestelijke familie** krijgen. Zo krijgen ook wij deel aan de beloftes en zegeningen, die Abraham had ontvangen, volgens Galaten 3:14. En in het vers daarvoor wordt gezegd dat Yeshua voor ons een vloek is geworden, om de vloek van de wet (die ook door de generaties heen werkt) weg te nemen.³ Galaten 3:13-14 leert ons dus dat in Yeshua oude familiebanden van vervloeking doorgesneden kunnen worden en nieuwe familiebanden van zegen gevormd kunnen worden. Dit heeft alles te maken met de nieuwe geestelijke familie van de hemelse Vader, waarin we door Yeshua ingelijfd worden.

Izak was veertig jaar oud, toen hij Rebekka trouwde. Veertig jaar staat in de Bijbel steeds symbool voor een **woestijnperiode**. Ook voor Izak was dat het geval. Er staat namelijk geschreven in Genesis 24:67 dat Izak door het huwelijk met Rebekka troost vond na zijn moeder. De meest logische uitleg is dat Izak vertroost werd, vanwege het overlijden van Rebekka. Maar dat staat er niet met zoveel woorden. We kunnen het ook als volgt lezen: 40 jaar nadat zijn moeder troost vond, vond Izak zelf ook troost. Immers, Sara vond 40 jaar eerder troost, doordat Izak geboren werd.⁴ Voor Izak waren dit 40 woestijnjaren, waarna hij vertroost werd door God via zijn vrouw Rebekka. Hieruit leren we op God te vertrouwen, ook als onze woestijnperiodes soms lang duren. God zal ons op zijn tijd en wijze vertroosten!

¹ Ex. 20:5-6

² Zie verder: www.ingeestenwaarheid.nl > Toerusting > Praktisch onderwijs > Hemelse rechtbanken

³ Gal. 3:13

⁴ Gen. 21:1-7

Maar net als Sara was ook Rebekka onvruchtbaar. We lezen niet dat Abraham de Heer bad om zijn vrouw weer vruchtbaar te maken. Dit lezen we wel over Izak. Waarom bad Abraham niet en Izak wel om **genezing** van zijn vrouw? Ik denk om de simpele reden dat Izak bij zijn ouders had gezien wat God kon doen. Hijzelf was door een wonder ter wereld gekomen. Hij had er niet moeten zijn, maar de Heer had zijn moeder Sara weer vruchtbaar gemaakt. Sara zal dit aan Izak verteld hebben. En Izak moeten hebben gedacht: wat de Heer kan doen voor mijn moeder Sara, dat kan Hij ook doen voor mijn vrouw Rebekka.

Hieruit leren we dat het meemaken van wonderen of het horen van **getuigenissen** daarover, ons geloof voor **wonderen** opbouwt. Dit werkt vandaag de dag precies zo. Yeshua heeft ons eropuit gestuurd om in zijn naam mensen te genezen.⁵ Daarvoor heeft Hij ook zijn Heilige Geest in ons leven uitgestort.⁶ Maar hoe zouden we daar geloof voor hebben, als we niet eerst getuigenissen hebben gehoord van mensen, die in onze dagen genezen werden? Het horen of meemaken van wonderen, bouwt geloof op. En dat brengt weer wonderen voort. Dus mocht u dit in de praktijk willen brengen, neem dan bijvoorbeeld eens een kijkje op: <http://www.wingsofhealing.nl/getuigenissen>

Wat ik ook mooi vind om te lezen, is dat Izak en Rebekka kennelijk **samen bidden**. Izak smeekte de Heer in het bijzijn van zijn vrouw (Hebr. *nokag* = recht tegenover). Het is erg belangrijk om ook als partners samen te bidden. Betrek God bij je relatie en spreek samen met God. Durf je daarin kwetsbaar op te stellen naar God en je partner. Yeshua heeft ooit eens gezegd: *waar twee of drie in mijn naam eenstemmig iets vragen, daar zal het hun gegeven worden.*⁷ Ware **eenstemmigheid** kan alleen door de Heilige Geest gegeven worden. Maar de Bijbel ons wel dat een getrouwde man en vrouw één zijn geworden. Dus wie zouden er beter eenstemmig iets kunnen vragen, dan partners samen...?

In vers 21 horen we Izak bidden. In vers 22 zien we dat Rebekka zijn voorbeeld volgt. Ze merkt dat het ongewoon druk is in haar buik. Haar twee zoons zijn daarbinnen namelijk aan het vechten met elkaar. Rebekka denkt niet: wat een toeval dat mij dat treft... Nee, ze gelooft dat dit iets te zeggen heeft. Ze heeft haar geestelijke ogen open. Daarom gaat ze de Heer raadplegen. Dat is uiteraard het juiste adres om met je vragen terecht te kunnen. De Heer geeft haar een **profetische openbaring**: er zijn twee volken in je buik, die niet zo goed met elkaar samengaan. De mindere zal de meerdere dienen. Dit blijkt ook uit te komen, want de nakomelingen van Ezau zouden de nakomelingen van Jakob uiteindelijk dienen.

Hieruit kunnen we leren dat als er iets ongewoons gebeurt in je leven, dat je dan altijd de Heer daarover moet raadplegen. Het is trouwens een goede gewoonte om alles samen met God te doen en met Hem te bespreken. Maar zeker als er iets bijzonders aan de hand lijkt te zijn. We mogen God om openbaring vragen. Yeshua heeft zijn Heilige Geest

⁵ Matth. 10:8, Mark. 16:18, Joh. 14:12

⁶ 1 Kor. 12:28

⁷ Matth. 18:19

ook in ons gegeven om de profetie te laten opbloeien.⁸ Hij wil ons licht geven over ons eigen leven en de levens van de mensen om eens heen (soms zelfs over hele families, gemeenschappen of volken).

Volgens deze profetie zal **de meerdere de mindere dienen**. Dit is een principe dat we vaak in de Bijbel tegenkomen. God lijkt een voorkeur te hebben voor het zwakke en onaanzienlijke. Dat horen we ook terug in de lofzang van Maria, de moeder van Yeshua: *God heeft machtigen van de troon gestoten en nederigen heeft Hij verhoogd. Hongerigen heeft Hij met het goede verzadigd en rijken heeft Hij met lege handen weggezonden. Hij heeft het opgenomen voor Israël, zijn knecht...*⁹ Hier horen we dat Yeshua het voor de nederige en zwakke mensen opneemt, namelijk de nakomelingen van Jakob.

In 1 Petrus 5:6 staat het volgende advies: *verneder u onder de krachtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt*. God zoekt **nederige** mensen. Mensen die niet op zichzelf of op hun kracht, wijsheid of rijkdom vertrouwen, maar die op God vertrouwen. Dit betekent eigenlijk altijd dat God je eerst nederigheid en vertrouwen leert, voordat Hij je gaat verhogen. We zien dan ook bij haast alle grote dienstknechten van God, dat er een woestijnperiode voor hun bediening uitgaat. Schik je daar in en wees nederig, dan zal Hij Zelf je verhogen op zijn tijd.

Deze nederigheid heeft ook te maken met het accepteren van **gezagsdragers**, die over je gesteld zijn. Dat is namelijk de context waarin bovenstaand vers uit 1 Petrus 5:6 staat. In vers 5 staat namelijk dat de jongeren de ouderen onderdanig moeten zijn. En in hoofdstuk 2 staat dat we alle menselijke orde onderworpen moeten zijn, vanwege de Heer. Het vrezen van God staat direct naast het eren van de koning.¹⁰ We moeten respect hebben voor de gezagsstructuren, die in deze wereld gegeven zijn.

Hier zit hem waarschijnlijk ook het verschil tussen Jakob en Ezau. Jakob wordt een onberispelijk of rustig man genoemd, die in tenten woont. Ezau is echter een man van het veld, een jager. Nu is er met die professie niet direct iets mis, maar het wordt hier niet voor niets als een tegenstelling gepresenteerd. Jakob **schikt zich** in het samenlevingsverband van zijn nomadische voorouders. Ezau springt echter uit de band en trekt liever zelf rond. Ook de beharing staat symbool voor zijn 'wildheid'.

Een ander punt is dat de liefde van Ezau **door de maag** gaat. Izak had Ezau lief, omdat hij graag wildbraad at. Maar Rebekka heeft Jakob lief, zonder reden. Gewoon om wie Jakob was. We zien dat ook terug in het verhaal over de linzensoep. Ezau vindt eten belangrijker, dan zijn eerstgeboorterecht. Ook de wildheid komt terug in zijn bewoordingen. Hij vraagt niet simpelweg om een hapje eten, maar hij wil de soep slurpen, gretig slikken of verslinden (Hebr. *la'at*). Zo verachtte Ezau zijn eerstgeboorterecht, staat er dan in vers 34. Hij heeft geen respect en waardering voor het gezag. Hij heeft geen boodschap aan rechten. Hij wil gewoon tot zich nemen en wel direct!

⁸ Hand. 2:17-18, 1 Kor. 14:1

⁹ Luk. 1:52-54

¹⁰ 1 Petr. 2:13-18

Hieruit kunnen we leren dat het volgen van onze buik en het leven in hebberigheid en onmatigheid geen goede vruchten oplevert. De vrucht van de Heilige Geest is dan ook onder meer **zelfbeheersing**.¹¹ Ook worden we opgeroepen in de Bijbel om **matigheid** te beoefenen.¹² Daarnaast wordt er gewaarschuwd voor het volgen van de buik.¹³ De buik en onmatigheid leiden ons bij God vandaan. Ze zorgen ervoor dat we op verkeerde dingen gericht raken en daardoor tot slaven gemaakt worden. Zo is er geen ruimte meer om ons bezig te houden met de zaken waar het werkelijk op aankomt.

Nu is er op Jakob natuurlijk ook wel het een en ander aan te merken. Hij speelt het wel heel slinks met die soep. Hij buit de onnadenkendheid en hongrerigheid van zijn broer wel uit. Dat is niet goed te noemen. Ook het grijpen van de hiel, verraadt iets van zijn **slinksheid**. Zijn naam 'Jakob' is ook afgeleid van de hiel. Jakob is, om zo te zeggen, een hielenlichter. Hij moet nog leren om op een open en eerlijke manier de strijd aan te gaan. Dat zal hij leren als hij met God worstelt bij Pniël. Daar worstelt hij een open en eerlijke strijd met de Engel van de Heer. Bij Pniël wordt zijn naam dan ook veranderd in Israël, wat 'strijder met God' betekent.

Jakob mag dan een hielenlichter zijn geweest, maar hij was de **mindere in kracht** ten opzichte van Ezau. Op een eerlijke manier kon hij het niet winnen, want Ezau was sterker dan hij. Daarom verzon hij slinkse manieren om toch de zegen te verkrijgen. Ook was Jakob de meest **nederige** van de twee, in die zin dat hij wel boog onder het gezag, de structuren serieus nam en de rechten eerbiedigde. Hij moest zijn slinksheid afleren, maar hij wist te waarderen, wat waarde toekwam. Daardoor wist hij uiteindelijk ook bij God uit te komen, die hem zijn levenslessen kon leren. Ezau vertrouwde op zijn eigen kracht, Jakob had als mindere ruimte om op **Gods kracht** te gaan vertrouwen.

We hebben allemaal nog lessen te leren in het leven. Ons karakter is nog niet zoals het zou moeten zijn. Maar van Jakob kunnen we leren, dat als we ons nederig opstellen en ruimte geven aan God, dan zal God ons lessen gaan leren in het leven. Dan gaat Hij met ons aan de slag. We hebben allemaal de plank misgeslagen en we leven allemaal van dezelfde genade: Yeshua gaf zijn leven voor ons allemaal. En Hij kan door zijn Heilige Geest met ons aan de slag. Als we ons maar laten **corrigeren**.

Welke lessen hebben we nu geleerd voor het leven?

1. Zuiver je **familiegeschiedenis**
2. Blijf je voeden met **getuigenissen** over wonderen in onze dagen
3. **Bid samen** met je partner en anderen
4. Vraag **profetische openbaring** over je leven en voor anderen
5. Wees **nederig** en accepteer het **gezag**
6. Beoefen je in **matigheid** en **zelfbeheersing**, laat de buik niet heersen over je
7. Laat je **corrigeren** door God

¹¹ Gal. 5:22

¹² 1 Tim. 2:9, 15, Titus 2:5-6, 12

¹³ Rom. 16:18, Fil. 3:19.